

βαθμός δυσκολίας: 1 2 3 4 5 6

διάρκεια: ~ 2:30

Ω, τριαντάφυλλο ανθισμένο

O rosetta che rosetta

(Scherzi musicali)

ελληνικοί στίχοι κατά το πρωτότυπο, Αντόνης Κοντογεωργίου

Claudio Monteverdi, 1567 - 1643

[♩. = 132]

Violin I

Violin II

Cello

Harpsichord

5

Vln. I

Vln. II

Vc.

Hpschd.

9

Vln. I

Vln. II

S

A

B

Vc.

Hpschd.

1. Ω τριαν - τά - φυλ - λο αν - θι - σμέ - νο, μες στα φύλ - λα σου κρυμ -
 2. Δεν σ' α - γκά - λια - σα ό - ταν ή - σουν θά - μνος νιος μ' ω - ραί - α
 3. Λαμ - πε - ρή η ο - μορ - φιά σου. Κά - νω μιαν ευ - χή: κον -

1. Ω τριαν - τά - φυλ - λο αν - θι - σμέ - νο, μες στα φύλ - λα σου κρυμ -
 2. Δεν σ' α - γκά - λια - σα ό - ταν ή - σουν θά - μνος νιος μ' ω - ραί - α
 3. Λαμ - πε - ρή η ο - μορ - φιά σου. Κά - νω μιαν ευ - χή: κον -

1. Ω τριαν - τά - φυλ - λο αν - θι - σμέ - νο, μες στα φύλ - λα σου κρυμ -
 2. Δεν σ' α - γκά - λια - σα ό - ταν ή - σουν θά - μνος νιος μ' ω - ραί - α
 3. Λαμ - πε - ρή η ο - μορ - φιά σου. Κά - νω μιαν ευ - χή: κον -

13

Vln. I

Vln. II

S

A

B

Vc.

Hpschd.

μέ - νο, μοιά-ζεις ντρο - πα - λό κο - ρί - τσι που δεν έ - χει α-κό - μα
 φύλ - λα, 'μού φερ - νες α - να - τρι - χί - λα και βα - σά - νι - ζες τον
 τά σου να με φέ - ρει αυ - τός που ο - ρί - ζει την ψυ - χή μου και γυ -

μέ - νο, μοιά-ζεις ντρο - πα - λό κο - ρί - τσι που δεν έ - χει α-κό - μα
 φύλ - λα, 'μού φερ - νες α - να - τρι - χί - λα και βα - σά - νι - ζες τον
 τά σου να με φέ - ρει αυ - τός που ο - ρί - ζει την ψυ - χή μου και γυ -

μέ - νο, μοιά-ζεις ντρο - πα - λό κο - ρί - τσι που δεν έ - χει α-κό - μα
 φύλ - λα, 'μού φερ - νες α - να - τρι - χί - λα και βα - σά - νι - ζες τον
 τά σου να με φέ - ρει αυ - τός που ο - ρί - ζει την ψυ - χή μου και γυ -

17

Vln. I

Vln. II

S

A

B

Vc.

Hpschd.

1, 2.

3.

φί - λο, δεσ αχ πό - σο σ' α - γα - πώ.
 νου μου, ξέ - ρεις πό - σο σ' α - γα - πώ.
 ρί - ζει των ε - ρώ - των τον τρο - - - - - χό.

φί - λο, δεσ αχ πό - σο σ' α - γα - πώ.
 νου μου, ξέ - ρεις πό - σο σ' α - γα - πώ.
 ρί - ζει των ε - ρώ - των τον τρο - - - - - χό.

φί - λο, δεσ αχ πό - σο σ' α - γα - πώ.
 νου μου, ξέ - ρεις πό - σο σ' α - γα - πώ.
 ρί - ζει των ε - ρώ - των τον τρο - - - - - χό.

Στίχοι στο πρωτότυπο

O rosetta, che rosetta
 tra'l bel verde di tue frondi
 vergognosa ti nascondi
 come pura donzelletta
 che sposata ancor non è.

Se dal bel cespo natio
 ti torrò non te ne taglia
 ma con te tanto mi vaglia,
 che ne lodi il pensier mio
 se servigio ha sua mercè.

Caro pregio il tuo colore
 tra le man sia di colei,
 che governa i pensier miei,
 che mi mira il petto, e'l core
 ma non mira la mia fè.